

Свети Јефрем Сирјанин

ХИМНЕ ЗА ПАСХУ

У Египту је убијено
пасхално јагње
на Сиону је заклано
право јагње

(рефрен:)

Хвала да је Сину
Господара симбола
који све симболе испуни
својим распећем

Замислимо се браћо
над оба јагњета
хајде да видимо
да ли су исти или различни
да одмеримо и испоредимо
славна дела
симболичног јагњета
и оног што је право
Симбол треба да видимо
као да је сав од сенке
а у оном истинитом
да видимо испуњење
Чујте о једноставном значењу
оног пасхалног јагњета
и о двострукој слави
овог нашег јагњета
Између јагњета једног и другог
стајали су ученици

јели су пасхално јагње
а ово је било право
Апостоли су стајали на средини
између симбола и стварности
видели су како се симбол прекинуо
а стварност се надовезла
блажени су они пред којима
испуњење се догодило
симбола, и почетак
стварности се збио

НИЗИБЕНСКЕ ХИМНЕ

Химна 52

Чуо сам једном како се смрт и ђаво свађају о томе ко је од њих над
човеком моћнији.
Смрт је показивала своју моћ која све потчињава, а ђаво своју лукавост
која сваког у грех уводи.
(Смрт:) Тебе ђаволе слушају само они који хоће, а к мени долазе сви,
хтели то или не.
(Ђаво:) Ти, о смрти, расположеш само принудом тираније, ал и у мојим
су рукама замке и мреже лукавости.
(Смрт:) Схвати, о зли, ко је мудар, разбија твој јарам, али нико не може
да се одупре јарму мојему.
(Ђаво:) Ти о смрти, показујеш своју моћ на болеснима, а ја сам тек јак
када су здрави у питању. (Смрт:) Ђаво нема моћ над свима који га
вређају, у моје руке пак падају сви који су ме проклињали или ме још
проклињу.
(Ђаво:) Ти си, о смрти, своју моћ примила од Бога, а мени нико не
помаже када наводим на грех.
(Смрт:) О ђаволе, ти као слабић само постављаш замке, а ја се служим
својом моћју попут краља.
(Ђаво:) Ти си сувише глупа, о смрти, да схватиш колико сам ја велики,
јер ја сам властан да заробим и слободну, самосталну вољу.
(Смрт:) О ђаволе, ти се моташ унаоколо као мангуп, а ја раздрузгавам

као лав и не познајем страха.

(Ђаво:) Теби, о смрти, нико не указује почести, нити се теби обраћају молитвама, мени краљеви приносе жртве и понуде као да сам Бог.

(Смрт:) Смрт многи сматрају нечим добрим, а тебе, о ђаволе, нити ко зове, нити те је икада призивао.

(Ђаво:) Зар ниси никад опазила колико њих ме на све начине призива и жртве ми приноси?

... Слава да је ономе ко ове нежељене убојице једног против другог разјари па да ми њихову борбу посматрамо, као што су они нас до сада исмејавали.

По немачком преводу са сиријског оригинала, превео *Миодраг Павловић*.

Преузето из часописа ИСТОЧНИК

